

Jeg er også glad ved, at hr. Buksti sagde, at det ikke kun var noget, der skulle foregå som høring formentlig i Landstingssalen, men at det også var andre steder, for det er den folkelige diskussion, der skal gøre, at folk kan forstå, at vi skal have en grundlov, hvis vi skal have den. Og hvis ikke folk vil have den, skal de heller ikke have den, men vi har en forpligtelse til at fortælle folk, hvad der rent faktisk står i grundloven, og så snakke med dem om, om ikke der var nogle formuleringer, der kunne gøres bedre.

Med hensyn til Venstres forslag om et ekspertpanel, som man skulle spørge, kan jeg i hvert fald godt forestille mig, at man stille og roligt i Folketingets Udvalg for Forretningsordenen diskuterede, hvordan man fik nogle sparringspartnere, udvalget og nogle eksperter imellem, som kunne belyse forskellige vinkler af grundloven i forhold til, hvad der står, hvilken udvikling der er sket, hvordan vores forfatning er, hvad man har andre steder, hvad der er af problematikker, som det kunne være værd at se på.

Og så er jeg hundrede procent enig med Venstres ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, i, at det så skal være nogle bud fra nogle eksperter, og at disse eksperter under ingen omstændigheder skal sætte sig ned sammen og prøve at skrive en grundlov. Det ville være, ja, nærmest en forbrydelse mod folkestyret, hvis det skete. Ikke fordi de ikke er kloge folk, problemet er næsten, at de er for kloge.

Det er heller ikke Justitsministeriet, der skal gå i gang; justitsministeren kan tage det helt roligt, og vi andre også. Det er ikke Justitsministeriet, der skal gå i gang med at skrive en grundlov, nej, det er på det tidspunkt, hvor den folkelige debat også er afklaret, at vi begynder at skrive. Og det kræver altså ikke, at man har en juridisk embedseksamen at kunne skrive en grundlov, selv om der er nogle af dem, der har det. De, der skrev grundloven tidligere, havde det ikke, og alligevel er det den grundlov, som vi besynger så meget, og som vi må sige er skrevet af folket.

Derfor regner jeg med, at den diskussion, som vi nu får ude omkring i forsamlingshusene – en gang imellem taler vi om de dér forsamlingshuse, som om det er nogle, vi løber ude i hele tiden, sådan er det jo desværre ikke, men så i hvert fald nok mere på højskoler – er den, som vi skal afprøve vores egne synspunkter med, og vi, som har stillet forslaget, skal også

have afprøvet, i hvilket omfang folk er interesseret i at få ajourført grundloven.

Som sagt synes jeg, at det har været en god debat, vi har haft i dag, og vi havde ikke regnet med, at vi afsluttede debatten med, at man sagde: Det her er alletiders, lad os få det vedtaget med det samme. Det vidste vi godt, og jeg vil også sige, at det måske heller ikke havde været det mest hensigtsmæssige, fordi vi ikke har haft den afklaring i forhold til folkets interesse for det og vores egen afklaring omkring det. Vi regner med, at det forhåbentlig sker, inden dette år er omme, og hvis ikke det sker på det tidspunkt, så sker det i hvert fald senere.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Så er det ordføreren for forslagsstilleren til B 26, hr. Jann Sjursen.

Jann Sjursen (KRF):

Debatten om en grundlovsrevision har jo stået på i flere år, og Folketinget har tidligere som i dag på foranledning af både SF og Kristeligt Folkeparti drøftet spørgsmålet om nedsættelse af en forfatnings- eller grundlovskommission.

Jeg vil godt indledningsvis understrege, at vi fra Kristeligt Folkepartis side ikke har fremsat vort beslutningsforslag om nedsættelse af en forfatningskommission, fordi vi er stærkt utilfredse med den nuværende grundlov. Det vil efter vores opfattelse heller ikke være nogen katastrofe, hvis den ikke bliver ændret inden for en nærmere årrække. Vi kan sagtens leve med den nuværende grundlov, hvis så skal være.

Ikke desto mindre finder vi, at grundlovsjubilæet i år er en naturlig og kærkommen lejlighed til at igangsætte et kommissionsarbejde, der kan forberede en ændret grundlov. Godt nok har den nuværende grundlov vist sig særdeles slidstærk, men det er alligevel snart 50 år siden, at den sidst blev ændret, nemlig i 1953. Siden dengang er der opstået nye problemer og udfordringer, som den nuværende grundlov af gode grunde ikke forholder sig til.

Det gælder helt åbenbart i forhold til det internationale samarbejde, sådan som flere ordførere også i debatten her i dag har påpeget. Men det gælder efter vores opfattelse i forhold til det kraftige fokus, der i det seneste år også herhjemme har været på menneskerettigheds- og værdispørgsmål. Her står en række internationale konventioner centralt også i den danske debat, men den danske grundlov afspejler det